

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid sit Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT XXXIII.

ARGUMENTA.

1. Quid sit Deus.
2. Quid sit credere in unum Deum.
3. Quomodo omnes damnantur, qui non credunt in Deum.

 Hristus Ioan. 4. inquit: Deus spiritus est, id est, nō est caro aut aliquid corpore, vt lapis, lignum vel creatura, sed est spiritualis substantia vel natura, tota perfecta, bona, potens, & est ipsa beatitas, iustitia, misericordia, &c. Non enim est aliud bonitas, sapientia, misericordia ab ipsa essentia & natura Dei, sed re ipsa sunt illa substantia spiritualis, quæ Deus est: in Deum nullum cadit accidens: igitur ipsa beatitas, summa misericordia, iustitia, potentia, &c. sunt Deus. Non sunt in Deo actus culpabiles, scilicet mentiri & male velle, sed ipse est summa veritas: nec sunt in eo actus pœnales, vt dolere, metuere, quia omnipotens: nec actus corporales sunt in eo, vt dormire, ambulare, comedere & bibere, &c. nec actus vitiosi, vt superbia, ira, inuidia &c. quia ipse est summum bonum: dicitur aliquando Deus irasci dum punit peccata, sed hoc metaphorice dicitur. Est igitur Deus summum bonum, omnia sciens, omnia potens, nullum habens conserorem in nomine & virtute in creaturis. Naturam Dei velle inuestigare, est nobis impossibile, nec commissum vt faciamus: dicit enim Eccle. 3. Altiora te ne quæsieris: Viæ Dei, inquit Apostolus Roman. 11. sunt inuestigabiles. Non igitur Deum cognoscere debemus secundum naturam,

V 4 sed

sed in rebus: hoc enim docet Apostolus Romanorum primo. Inuisibilia Dei à creatura mundi per ea quia facta sunt, intellecta conspiciuntur, id est, potentia Dei agnoscitur, qua omnia creavit: sapientia, quam omnia ordine vario gubernat: benignitas Dei, quam omnia conseruat: non enim recedit à creatura, sicut chitectus à domo: sed omnia portat & conseruat suam virtute. Igitur ex varijs & quidē pulcherrimis creaturis agnoscimus creatorē, Actorum 17. In ipso vi. uimus, mouemur, & sumus. Nisi peccatum obfuscat nostrum intellectum, multò clariùs videremus creaturis vestigium Dei.

2. Credere in unum Deum, est primò firmiter tenere & credere, quod sit unus Deus, qui te creavit corpore & anima, & omnia quae habes, dedit, ad Heb. ii. Accedentem ad Deum oportet credere quia est, id est quod sit unus Deus & Dominus super omnes creature: Insuper oportet credere, quod sit remunctor inquirentibus se. Igitur credere in unum Deum, est aliud nihil, nisi totam fiduciam & spem ponere Deum, tanquam in suum creatorem, à quo habet suum & corpus & animam, tanquam in suum nutritorem, defensorem, & saluatorem: hæc enim à solo Deo credit & sperat sibi euētura esse: nisi enim Deus enutriat, defendat, saluet, in vanum erit omne studiū hominis. Psalm. 126. Nisi Dominus custodierit civitatem, &c. Sic Apostolus Roman. 8. Si Deus pro nobis, quis contra nos? Quis nocebit, si Deus defendat? quis fame aut gladio peribit, si Deus saluat & custodit? Ideo inquit Petrus, i. Petr. 5. Omnem sollicitudinem iacite in Deum, ipsi enim est cura de vobis: salvos humiliamini sub potenti manu Dei. Est quoque credere in Deum, credere verbo eius, & obedire mandatis eius: Malach. 1. Si Dominus ego sum, ubi est tu, mor meus? Si pater, ubi honor meus, dicit Dominus exercituum? & Lucæ sexto inquit Christus: Qui

vocatis